

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/238/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713213948
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713213948.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľov v rade 1/: Y. D., narodený XX.XX.XXXX, bytom Ď. XXX, XXX XX Y., v rade 2/: D. D., narodená XX.XX.XXXX, bytom Ď. XXX, XXX XX Y. proti odporcovi: T. T. D..T., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s.r.o., IČO: 36 863 017, so sídlom Garbiarska 5, 040 01 Košice 1 v konaní o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy o splátkovom úvere, zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, mandátnej zmluvy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľov o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 26.5.2008, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzavretej dňa 26.5.2008, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím o povolení vkladu V 2491/08 zo dňa 5.8.2008 a o určenie neplatnosti mandátnej zmluvy v celom rozsahu z a m i e t a.

Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne odporcovi trovy konania, ktoré budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku na účet právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v rade 1/ a 2/ návrhom podaným dňa 26.9.2013 žiadali, aby súd určil, že sú neplatné Zmluva o splátkovom úvere XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.5.2008, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorená dňa 26.5.2008 a Mandátna zmluva uzatvorená dňa 26.5.2008 s tým, že tieto zmluvy boli uzavreté medzi navrhovateľmi a odporcom.

Vo svojom písomnom návrhu uviedli, že v konaní vo veci samej, o určenie, že spotrebiteľská Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 26.05.2008 na sumu 21.576 € je neplatná v zmysle § 37, § 39 Obč. zák. od samého počiatku, súd postupuje tak, že pri určení neplatnosti zmlúv ako celku aj ich jednotlivých klauzúl, súd rozhoduje ex offo aj bez návrhu účastníka konania, na navrhovateľovi je iba povinnosť súdu predložiť zmluvy na posúdenie, potom Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008, ktorej vklad bol povolený Rozhodnutím o povolení vkladu V 2491/08 z 05.08.2008 - 52/08, ktorá nadväzuje na Zmluvu o splátkovom úvere na sumu 21.576 € je neplatná zo zákona, lebo nemôže existovať bez hlavného záväzku, zriadeného zmluvou o splátkovom úvere na sumu 21.576 €.

Preto navrhovali, aby súd v tejto veci postupoval analogicky s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011, ktorý posudzoval obdobné nemorálne techniky, akých sa dopúšťal aj odporca vo vzťahu k navrhovateľom ako dlžníkom, ktorých nehnuteľnosti boli zaťažené farchou na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008.

Na skutkový stav aj v tomto prípade je potrebné aplikovať zákonné ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., naliehavý právny záujem na určení neplatnosti jednotlivých klauzúl predmetnej úverovej zmluvy na sumu 21.576 aj zmluvy ako celku a neplatnosti na ňu nadväzujúcej zmlúv o zriadení záložného práva zo dňa 26.05.2008 je daný tým, že žalobcovia sa ako nerozvážni spotrebiteľia, ktorí uzatvoril neplatné zmluvy, potrebovali ubrániť pred postihom ich majetku na uspokojenie skutočnej a domnejšej pohľadávky veriteľa BEZ PREDCHÁDZAJÚCEJ SÚDNEJ KONTROLY formou dobrovoľnej dražby v čom súd musí navrhovateľom poskytnúť súdnu ochranu v zmysle čl. 20 Ústavy SR, ako vlastníkom pred každým kto by neprimerane a nezákonne zasahoval do vlastníckych práv navrhovateľov.

V tomto súdnom konaní navrhovateľa, ako spotrebiteľia potrebujú mať vyriešenú otázku oprávnenosti postupov odporcu pri vyčíslení pohľadávky odporcu, ktorej uspokojenie si odporca uplatnil návrhom na speňaženie majetku navrhovateľov formou dobrovoľnej dražby DD744/2013, ktorá je v Notárskom centrálnom registri dražieb zapísaná pod NCRdr 5431/2013, ktorú mal dňa 07.10.2013 o 09.20 hod. dražobník vykonať, najmä v súvislosti so správnou aplikáciou teórie skutočného plnenia dodávateľom, ktorá je najčastejšie spomínaná v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch, v zmysle dojednaní v podľa bodu 3.2 písm. b, bodu 3.3, VZP najmä Spracovateľský poplatok (7.999,-Sk) 265,52€ a uplatnenia obohatenia v podobe poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 2,99€ a iných poplatkov, najmä v zmysle čl. II. bod 2, Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 26.05.2008, ktorými v napadnutých zmluvách a v zmysle všeobecných zmluvných podmienok (ďalej už iba VZP) zaťažil odporca navrhovateľov za plnenie, ktoré navrhovateľom, ako spotrebiteľom nikdy nebolo poskytnuté alebo slúžilo výlučne potrebám odporcu ako dodávateľa.

V zmysle rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2012, sp. zn. 18Co 109/2011 za neprijateľnú podmienku sa považovalo aj ustanovenie úverovej zmluvy, ktoré

veriteľovi umožňovalo inkasovať prvú splátku a poplatok už pri poskytnutí úveru. Obdobnou problematikou, keď spotrebiteľ reálne nikdy nedostal úver vo výške, ktorá bola (fiktívne) uvádzaná v zmluve o úvere sa zaoberal v rozhodnutí Krajský súd v Trnave z 9. augusta 2011 č. k. IOCoE/313/2010, kde súd pomenoval aj praktiku veriteľa, ktorý si už v čase poskytnutia úveru voči spotrebiteľovi započítal výšku odmeny za poskytnutie spotrebiteľského úveru a poplatky za vedenie úverového účtu v našom prípade, takéto neprijateľné obchodné podmienky obsahujú podľa bodu 3.2 písm. b, bodu 3.3, a čl. II. bod 2, Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 26.05.2008 a uplatnenia obohatenia v podobe poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 2,99€ a iných poplatkov podľa VZP. Ďalej pri určení neplatnosti spotrebiteľskej Zmluvy o splátkovom úvere č. 0352904812 zo dňa 26.05.2008 na sumu 21.576 € poukazovali na súdnu prax Európskych spoločenstiev a ustanovenia:

Článok 4 ods. 1 a 2 smernice 87/102, ktorá stanovuje, že zmluva o úvere musí byť uzavretá písomne a že musí obsahovať údaj o RPMN, ako aj uvedenie podmienok, za ktorých môže byť táto miera zmenená.

Článok 1a tejto smernice stanovuje metódu výpočtu RPMN a vo svojom odseku 4 písm. a) spresňuje, že sa vypočíta „v dobe uzatvárania zmluvy“ (pozri v tomto zmysle rozsudok Cofinoga, už citovaný, bod 23). Táto informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia, ktorá musí byť podľa článku 3 smernice 87/102 oznámená už v štádiu inzercie, prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úverov. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku (rozsudok Cofinoga, už citovaný, bod 26).

V dôsledku toho v situácii, neexistencie údaj o RPMN v predmetnej zmluve o úvere, ktorý má podstatný význam v kontexte smernice 87/102, môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútroštátny súd v rámci jeho analýzy otázky, či podmienka zmluvy o úvere týkajúca sa jej nákladov, v ktorej sa nenachádza takýto údaj je zrozumiteľná v zmysle čl. 4 smernice 93/13.

Ak nejde o takýto prípad, vnútroštátny súd je oprávnený posúdiť nekalú povahu takejto podmienky v zmysle článku 3 smernice 93/13. Aj keď táto podmienka môže byť analyzovaná ako podmienka, na ktorú sa vzťahuje vylúčenie upravené v tomto článku treba pripomenúť, že podmienky upravené v článku 4 ods. 2 tejto smernice patriace do oblasti upravenej smernicou 93/13 sa vymykajú posúdeniu ich nekalej povahy len v rozsahu, v akom sa príslušný vnútroštátny súd na základe preskúmania jednotlivých prípadov domnieva, že boli predajcom, alebo dodávateľom formulované jasne a zrozumiteľne (pozri rozsudok z 3. júna 2010, Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid, 0484/08, Zb. s. 14785, bod 32). Vo veci samej by preskúmanie nekalej povahy podmienky zmluvy o úvere, ktorá neobsahuje údaj o RPMN mohlo prichádzať do úvahy z pohľadu smernice 93/13 vnútroštátny súd má možnosť aj bez

návrhu posúdiť takúto podmienku. V takejto situácii, je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť, či vzhľadom na všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia zmluvy dotknutej vo veci samej môže opomenutie RPMN v podmienke zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcej sa nákladov tohto úveru spôsobiť nekalosť tejto zmluvnej podmienky v zmysle čl. 3, 4 smernice 93/13

Z tohto vyplýva, že v súlade s článkom 4 zákona č. 258/2001, ktorý prebral smernicu 87/102 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj o RPMN a ak takýto údaj neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Článok 14 tejto smernice ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby úverové zmluvy neporušovali na škodu spotrebiteľa ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré vyplývajú alebo sú v zhode s touto smernicou.

V dôsledku toho za okolností, aké sú vo veci samej a bez toho, aby bolo potrebné preskúmať z hľadiska smernice 93/13 nekalú povahu podmienky neuvádzajúcej údaj o RPMN, smernica 87/102 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu umožňuje aj bez návrhu uplatniť ustanovenia preberajúce do vnútroštátneho práva článok 4 tejto poslednej uvedenej smernice a stanovujúce, že neexistencia údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (pozri analogicky, pokiaľ ide o článok 11 ods. 2 smernice 87/102, rozsudok Rampion a Godard).

V dôsledku toho, neexistencia údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý má podstatný význam v kontexte smernice 87/102 sa má vykladať tak, že vnútroštátnemu súdu umožňuje aj bez návrhu ex offa uplatniť ustanovenia preberajúce do vnútroštátneho práva článok 4 tejto poslednej uvedenej smernice a stanovujúce, že neexistencia údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zvlášť v našom prípade, keď napadnuté spotrebiteľské zmluvy neobsahujú RPMN a zároveň odporcovi, ako dodávateľovi umožňujú bodu 3.2 písm. b, bodu 3.3, VZP a čl. II. bod 2, Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 26.05.2008 a uplatnenia obohatenia v podobe poplatkov za vedenie úverového účtu, vo výške 2,99 € a iných poplatkov podľa VZP, účtovať si obohatenia nad deklarovanú % vyjadrenú úrokovú sadzbu, uvedenú v čl. I, napadnutých zmlúv, ktoré mu prinášajú poplatky za vedenie úverového účtu vo výške 2,99 € a iných poplatkov podľa VZP a neurčité sankcie za omeškanie v dôsledku toho, že iba v dôsledku toho, ako a v ktorom čase odporca použije techniky účtovania splátok veriteľom, v čl. 5.2 VZP, najprv na úrok a úrok z omeškania, poplatky a pokuty a v zmysle čl. 6.3, čl. 6.4, VZP aj tieto úroky môže odporca účtovnou premenou na istinu, zaťažuje neurčitým úrokom z omeškania vypočítaným ako úrok z úroku a pokút.

Až na základe rozsudku súdu o neplatnosti klauzúl a napadnutých zmlúv ako celku, Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 21.576 € a na ne nadväzujúcej Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008 bude možné odstrániť spor medzi navrhovateľmi a odporcom ohľadne výpočtu výšky skutočného dlhu a práva veriteľa uspokojiť svoje domnelé pohľadávky BEZ PREDCHÁDZAJÚCEJ SÚDNEJ KONTROLY formou dobrovoľnej dražby, ktorý si v tomto prípade odporca v rade 1/ uplatňuje neplatne, nemorálne, v rozpore s dobrými mravmi a nedovolené aj nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov a takou technikou, ktorá nezabezpečuje vyváženosť vzťahov, lebo má za následok enormný nárast dlhu dlžníka v dôsledku uplatnenia postupov podľa čl. 5.2, čl. 5.5.6, čl. 5.6.3, čl. 6.3, VZP, v dôsledku započítania splátky najprv na úroky a pokuty, až potom na anuitu splátky úveru, táto nevyvážená technika má zároveň za následok enormný nárast ziskov odporcu iba v dôsledku toho, že navrhovatelia, ako dlžníci nie sú schopní včas splácať svoje záväzky, hoci aj po dobu, ktorá je zanedbateľná vzhľadom na dojednanú dĺžku trvania úverového vzťahu, čo iba v dôsledku techník započítania platieb spôsobuje, že sa navrhovatelia nebudú môcť dostať z omeškania riadnej splátky, aj keď riadnu splátku v skutočnosti, po predchádzajúcom omeškaní včas splatia naproti tomu splátky, ktoré navrhovatelia uhradia pred termínom splatnosti, tieto si bez akéhokoľvek benefitu pre navrhovateľov, ako spotrebiteľov môže odporca, podľa čl. 5.5.6.1, čl. 5.5.6.3 VZP ponechať tieto prostriedky v bezúročnom užívaní. Zároveň postup odporcu, podľa čl. 5.6.3 VZP má za následok, že sa odporca, ako dodávateľ môže nedovolené obohacovať o úrok z úroku, iba v dôsledku vlastných účtovných operácií s prostriedkami navrhovateľov.

Takýto postup odporcu je neodôvodnený a nevyvážený, na neprospech spotrebiteľa, ktorý je slabšou stranou zmluvného vzťahu a naplno preukazuje dominanciu odporcu v rade 1/ nad navrhovateľmi ako spotrebiteľmi, čo má v zmysle čl. 7.4. písm. d VZP slúžiť výlučne odporcovi ako dodávateľovi, ktorému tento nevyvážený postup má nedôvodne privodiť vysoké obohatenie, ako veriteľovi bez poskytnutého protiplnenia, iba z toho dôvodu, že sa navrhovatelia, ako dlžníci dostali do situácie, v ktorej nie sú schopní splácať svoje záväzky, čo je nemorálne a má charakter civilnoprávnej úžery a v spojení s čl. 12,13,14, VZP sa preto navrhovatelia, ako dlžníci môžu dostať bez vlastnej vôle, do čerpania pôžičky

ako MIKRO podnikateľ, čo spolu s nadväzujúcim inštitútom straty výhody splátok, ktorý je v zmysle čl. 8.4.a VZP dojednaný nedovoleným a neurčitým a nemorálnym spôsobom už po prvom omeškaní s platením anuitnej splátky úveru MIKRO a nekalo dojednaným ručením viacerými nehnuteľnosťami, ktoré predstavujú obydlie pre navrhovateľov, ktorých všeobecná hodnota 66.400 €, zistená pre účely dražby DD744/2013 znaleckým posudkom č. 23/2013 zo dňa 01.07.2013 vypracovaným znalcom S.. D. X., vysoko o 300% prevyšuje rámec účelu zabezpečenia pohľadávky odporcu, ako veriteľa zo skutočne poskytnutého úveru 21.576 €.

V tomto prípade ďalší enormný nárast dlhu dlžníka je spôsobený iba v dôsledku použitia techniky účtovania splátok veriteľom v čl. 5.2 VZP najprv na úrok a úrok z omeškania, poplatky a pokuty, čo iba v dôsledku použitia pre spotrebiteľa nevýhodnej účtovnej techniky vytvorí nekončiaci rad omeškaní dlžníka so splátkami anuitnej splátky úveru a to aj v situácii, že sa vlastne dlžník dostal do omeškania iba raz, čo iba so zanedbateľnou časťou splátky a v ďalšom čase už anuitnú splátku úveru platí v predpísanej výške, práve v dôsledku toho, že jeho splátka nie je použitá na ten účel, ktorý ju dlžník zaplatí, anuitnú splátku úveru, ale na zaúčtovanie proti úrokom, pokutám v čl. 5.2 VZP a v zmysle čl. 6.3, čl.6.4 aj tie úroky účtovnou premenou na istinu, čím odporca zaťažuje navrhovateľov úrokom z omeškania.

Tieto nedovolené a nemorálne techniky, účtovanie úroku z úroku, zaťažujú dlžníka enormným nárastom dlhu zo synergicky pôsobiacich sankcií aj za fiktívne omeškania dlžníka, ktoré vznikajú iba v dôsledku účtovných postupov, ktoré majú charakter civilnoprávnej úžery, čo spolu s tým, že zneužíva svoju dominanciu nad navrhovateľmi, čo sa v súdnej praxi odvodzuje najmä v súvislosti so správnou aplikáciou teórie skutočného plnenia dodávateľom, ktorá je najčastejšie spomínaná v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch, v zmysle dojednania v podľa bodu 3.2 písm. b, bodu 3.3 VZP a čl. II. bod 2 Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 26.05.2008 a uplatnenia obohatenia v podobe poplatkov za vedenie úverového účtu vo výške 2,99€ a iných poplatkov podľa VZP tým, že odporca, zažalil navrhovateľov za plnenie, ktoré navrhovateľom, ako spotrebiteľom nikdy nebolo poskytnuté alebo slúži výlučne potrebám odporcu, ako dodávateľa a spolu s dojednaným spôsobom uspokojenia pohľadávky veriteľa BEZ PREDCHÁDZAJÚCEJ SÚDNEJ KONTROLY formou dobrovoľnej dražby, má za následok neprímeraný postih dlžníkov, ktorý znižuje kvalitu života navrhovateľov pri súčasnom enormnom náraste obohatenia veriteľa, preto v tomto prípade nemožno iným spôsobom zabezpečiť ochranu spotrebiteľa ako tým, že súd vyhlási požadovaný rozsudok a napadnuté Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2008 na sumu 21.576 € označí za absolútne neplatnú v zmysle § 37, 39 OZ respektíve, v dôsledku neuvedenej RPMN a nepravdivo uvedeného úročenia, za bezúročnú a najmä na ne nadväzujúcu Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008 označí súd za absolútne neplatné v zmysle § 37,39 OZ, nakoľko zmluvné dojednania zmlúv sú neprijateľné a neurčité a umožňujú dodávateľovi uplatňovanie svojvôle, proti ktorej sa navrhovatelia môžu brániť práve iba podaním súdnej žaloby, čo však nemôže zhojiť neprijateľné podmienky napadnutých zmlúv a preto je zmluva neplatná, nakoľko tu existuje reálna hrozba, že navrhovatelia, ako priemerní spotrebiteľia ak sami nepoukážu na nekalé zmluvné podmienky a návrh na predbežnú ochranu na súd nepodajú (viď rozsudok C- 168/05 bod 28 Mostaza Claro), tak dôjde k postihnutiu majetku spotrebiteľov aj na plnenie z neprijateľných podmienok v rozpore s právom Európskej únie (podrobne odôvodnenie k čl. V. zaistenie úveru) uskutočnení dražby bez súdnej kontroly.

Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008 je neplatná od samého počiatku, lebo v zmysle Znaleckého posudku č. 23/2013, zo dňa 01.07.2013 všeobecná hodnota viacerých nehnuteľností, ktoré sú zaťažené ťarchami z predmetných zmluvy o záložnom práve prevyšuje o 300% rámec účelu zabezpečenia pohľadávky veriteľa.

Pred podpisom si navrhovatelia nemali možnosť prečítať:

Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.05.2008, na sumu 21.576 €,
Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008

V zmysle § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z, § 1 ods. 1, § 3 ods. 2, § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 3 a § 37, 39 Občianskeho zákonníka sú napadnuté zmluvy neplatné, nakoľko záložné právo spolu s neprímeranými a synergicky pôsobiacimi sankciami narušilo neobyčajne hrubým spôsobom rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, čo vyústilo do enormného nárastu dlhu navrhovateľov, ako dlžníkov z deklarovaného úveru, ktorý im nebol poskytnutý v deklarovanej výške.

Preto navrhujeme, aby súd postupoval analogicky s rozsudkom KS v Prešove 18 Co 109/2011, ktorý sa zaoberal analogickou problematikou teórie skutočného plnenia, vzhľadom na zaplatenie splátky za

spracovanie úveru 265,52 €, a iných poplatkov, bol navrhovateľom, poskytnutý úver v skutočnej výške práve o 265,52 € nižšej a preto, že je neplatne a nepravdivo uvedené % vyjadrenie úročenia úveru a vôbec nie je uvedená RPMN, preto je úver bezúročný, ktorý podľa nekalých techník a výpočtov odporcu narástol do podstatne vyšších splátok, ako predstavovala bonita navrhovateľov v čase brania úveru, preto navrhovatelia nie sú schopní splácať takto enormne zvýšené záväzky, ktoré predstavujú nevídaný postih tým, že umožňujú odporcovi účtovať úroky z úrokov v zmysle ČL 6.3, čl. 6.4, VZP, čo má za následok postih majetku navrhovateľov v dobrovoľnej dražbe DD 744/2013, ktorú má BEZ PREDCHÁDZAJÚCEJ SÚDNEJ KONTROLY dňa 07.10.2013 o 9.20 hod., ako dražobník vykonať odporca v rade 2/.

Touto technikou žalovaného, banky, ako záložného veriteľa potom vznikol ten stav, že navrhovatelia nemohli plne posúdiť, aké dopady na ich práva bude mať synergické sankčné pôsobenie napadnutých zmlúv spojených so stratou výhody splátok a postihom ich majetku BEZ PREDCHÁDZAJÚCEJ SÚDNEJ KONTROLY, aj splácania úroku z úroku v zmysle čl. 6.4, VZP a nakoľko zmluvy podpisovali v stave nepozornosti, vyvolanej odporcom tým, že zahltili navrhovateľov veľkým množstvom listín a VZP spísané drobným písmom malo za následok, že navrhovatelia pri podpise napadnutých zmlúv:

Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.05.2008, na sumu 21.576 €,

Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008

nekonali slobodne a vážne a preto je v zmysle § 37 OZ takáto zmluva neplatná, pre nedostatok prejavov slobodnej vôle, nakoľko navrhovatelia konali bez poznania vecí a v časovom strese, ktorý bol vyvolaný tým, že boli zahltení podpisovaním neprehľadného množstva listín, z ktorých väčšia časť je neplatná, lebo bola písaná drobným písmom, ide o Všeobecné zmluvné podmienky banky (v žalobe označované ako VZP), na ktoré sa ustanovenia napadnutých zmlúv odvolávajú.

Navrhovatelia nemali z dôvodu časového stresu, vyvolaného bankou, možnosť posúdiť synergické pôsobenie obidvoch posudzovaných zmlúv a preto ich vôľu s akceptovaním zmluvných záväzkov vyplývajúcich z obidvoch napadnutých zmlúv nemožno považovať za vážnu v zmysle § 37 OZ a preto je súd povinný posúdiť, či možno spravodlivo požadovať, aby navrhovateľov zaťažili synergicky pôsobiace záväzky z obidvoch zmlúv, ktoré negatívne zasahujú do práv navrhovateľov ako spotrebiteľov a znižujú ich kvalitu života postihom nehnuteľností v dražbe.

Za dôležité je potrebné považovať hľadisko, či by odporca mal vôľu na kontrakte bez neplatných klauzúl a či by navrhovatelia taký kontrakt uzatvorili, keby mali možnosť a vedeli by posúdiť synergické dopady napadnutých zmlúv na kvalitu ich života.

Máme zato, že odporca pokračuje v zneužívaní nadvlády nad navrhovateľmi ako dlžníkmi, ktorú odporca naštartoval už pri neférových podmienkach vyvolaných pri podpísaní napadnutých zmlúv spôsobom podpisovania zmlúv, ktoré navrhovatelia ako dlžníci nemali možnosť posúdiť vo vzájomných súvislostiach a ktorých dojednania o spôsobe účtovania platieb, v zmysle VZP, ich zahnal do neriešiteľnej situácie, čo musel odporca predvídať, lebo mal poznatky o bonite navrhovateľov a vedel, že zvýšené zaťaženie v podobe účtovania úroku z úroku navrhovatelia neunesú, čím navrhovateľov odporca vystavil do nebezpečenstva straty majetku vysokej hodnoty predmetných viacerých nehnuteľností, v cene vyššej ako 80.000€, ktorá pre účely dražby bola znaleckým posudkom stanovená, v rozpore s cenou obvyklou v čase a mieste, v rozpore s ustanovením zákona č. 527/2002 Z.z. 2, § 12

Ohodnotenie predmetu dražby ods. 1) Dražobník zaistí ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby.

K dodržaniu tohto ustanovenia by došlo vtedy, keby dražobník zaistil ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby, lebo za splnenie si tejto povinnosti nemožno považovať iba formálne konanie spočívajúce v zabezpečení ohodnotenia znaleckým posudkom, ktorý nezabezpečuje správne ohodnotenie nehnuteľností a má charakter spáchania zločinu v zmysle § 347 Tr.zák. vypracovania nepravdivého znaleckého posudku, lebo inak nemožno nazvať konanie znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok na cenu predmetných nehnuteľností, ktorá predstavuje iba zlomok obvyklej ceny za rodinný dom s pozemkami.

Takýto postup dražobníka a záložného veriteľa pri ohodnotení predmetu dražby je v rozpore so súdnou praxou ustálenou v Rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 57/2011 zo dňa 19.01.2012.

Jedná sa o porušenie zákona č. 527/2002 Z.z. takej intenzity, ktoré samo o sebe, že keby aj prebehla dražba, tak je tu právny dôvod pre určenie neplatnosti tejto dražby, keďže ohodnotenie predmetu dražby vypracované v rozpore so zákonom mohlo zásadne ovplyvniť cenu dosiahnutú vydražením predmetu dražby, čo spolu s ďalším závažným porušením ustanovení zákona č. 527/2002 Z.z. § 11 ods.1, miesto, dátum a čas začatia dražby musia byť určené dražobníkom po dohode s navrhovateľom dražby tak, aby nebola obmedzená možnosť účasti na dražbe, naznačuje, že navrhovatelia čelia sprisahaniu proti ich

majetkovým právam, lebo v tomto prípade dražobník so súhlasom záložného veriteľa, odporcu, ktorý nie je arbitrom porušil zákon tým, že dražobník za miesto konania dražby určil 37 Km vzdialenú obec Žilinu, čím sťažil účasť dražiteľov z oblasti Príbovce, okres Martin, kde sa nachádzajú predmetné nehnuteľnosti, z ktorej sa účasť dražiteľov dala očakávať a tým obmedzil účasť na dražbe, čo spolu s tým, že si odporca, uplatnil uspokojenie svojej pohľadávky pozostávajúcej, z nedovoleného a neplatne, nekalo dojednaného plnenia, úrok z úroku a rôzne poplatky a pokuty, BEZ PREDCHÁDZAJÚCEJ SÚDNEJ KONTROLY, postihom viacerých nehnuteľností a rodinného domu, aj keď pohľadávku odporcu, ako veriteľa, bolo možné uspokojiť speňažením iba časti predmetných nehnuteľností, ktoré možno užívať samostatne, musí súd uzatvorenie takých zmlúv posúdiť ako zneužitie navrhovateľov, ako neskúsených spotrebiteľov odporcom ako skúseným dodávateľom, ktorý má nadvládu nad navrhovateľmi ako spotrebiteľmi a musí také konania navrhovateľov posúdiť ako nerozvážne konanie spotrebiteľov, preto nemôžu byť takéto zmluvy záväzné, v zmysle analogického rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2011 č. k. 3Co 3/2011, ktorý rozhodol, že neplatná je taká úverová zmluva, ktorá má známky zneužitia ľahkovážnosti a núdze spotrebiteľa zo strany veriteľa.

Čo v tomto prípade je možno odvodiť z toho, že odporcu, ako veriteľa nezaujímal, či skutočnosť, že navrhovatelia celý svoj majetok zaťažia ťarchami nad rámec potrebného ručenia na zabezpečenie pohľadávky odporcu nebude mať za následok neschopnosť navrhovateľov splatiť svoje priebežné záväzky, splátky úveru voči odporcovi predajom časti majetku, ktoré sa nachádzajú v Q..Ú.. E., obec E., Okres Martin, vedené Správou katastra Martin na K. Č.. XXX ako

-stavba rodinného domu, súpisné Č.. XXX, ktorý je postavený na pozemku registra C KN č. 183/3
-Parcela registra C KN č. 183/2, druh pozemku -zastavané plochy a nádvoria o výmere 738m² -Parcela registra C KN č. 183/3, druh pozemku -zastavané plochy a nádvoria o výmere 102m² -Parcela registra C KN č. 184/2, druh pozemku -záhrady o výmere 43m²
-Parcela registra C KN č. 185/2, druh pozemku -záhrady o výmere 258m²
ktoré sú majetkom navrhovateľov v BSM vo veľkosti podielu 1/1, ktorý je možné samostatne užívať a ktoré nebolo potrebné zaťažiť vecným bremenom vzniknutým na základe : Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008.
Preto súd musí Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008 vyhlásiť za absolútne neplatnú.

Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.05.2008 obsahuje neplatné dojednanie o Mandátnej zmluve, neplatne uzatvorené v zmysle § 566 Obchodného zákonníka nakoľko sú skonštruované tak, že jednotlivo aj synergicky splnomocňujú odporcu na nedovolené a nemorálne konanie, lebo odporca môže vystupovať ako zástupca navrhovateľov, ktorí sú záložcovia bez ohľadu na ich záujmy v rozpore s § 22 ods. 2 takého splnomocnenie je neplatné aj pre NEODVOLATEĽNÝ charakter splnomocnenia v rozpore s § 33b ods. 3 OZ.

Uznesením zo dňa 30.9.2013 súd vyhovel návrhu navrhovateľov pokiaľ sa domáhali nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by bolo zakázané odporcovi v rade 1/ a pre účely predbežného opatrenia aj odporcovi v rade 2/ Dražobnej spoločnosti a.s. so sídlom Gunduličova 3, Bratislava nakladať s nehnuteľnosťami vo vlastníctve navrhovateľov. Proti uvedenému rozhodnutiu odporca podal odvolanie, Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8Co/617/2013-128 zo dňa 30.12.2013 potvrdil.

Následne súd vo veci nariadil pojednávania a to dňa 28.1.2014, 18.3.2015, 7.5.2015. Uvedených pojednávani sa navrhovatelia nezúčastnili. K druhému a tretiemu termínu pojednávania zaslali vyjadrenie, aby súd vykonal pojednanie v ich neprítomnosti.

Odporca zaslal vo veci písomné vyjadrenie k návrhu na určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy o splátkovom úvere, zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy. V podrobnom vyjadrení zdôvodnil svoje stanovisko a žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa odporcu bolo nesporné, že odporca ako veriteľ a navrhovatelia ako dlžníci uzatvorili dňa 26.05.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v znení Dodatku č. 1 zo dňa 26.06.2009 (ďalej len "Zmluva o úvere"), na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľom peňažné prostriedky vo forme úveru vo výške 650.000,- SKK, t.j. 21.576,05 € (prepočítané konverzným kurzom 1EUR=30,126

SKK). Úverové financovanie poskytnuté navrhovateľom na základe Zmluvy o úvere bolo dojednané ako „ÚverPLUS na bývanie“ zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam alebo výstavba nehnuteľností so splatnosťou trinásť rokov, t.j. viac než desať rokov.

Pri uzatvorení Zmluvy o úvere na zabezpečenie pohľadávky odporcu voči navrhovateľom zo Zmluvy o úvere odporca ako záložný veriteľ a navrhovatelia ako záložcovia uzatvorili dňa 26.05.2008 Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnu zmluvu (ďalej len „Záložná zmluva“), na základe ktorej bolo zriadené záložné právo odporcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve navrhovateľov, a to k nehnuteľnostiam v kat.úz. Ď., obec Ď., okres Martin, zapísaným na K. Č.. XXX, a to:

a) k pozemkom - parcelám registra „C“, a to: parc. č. 183/2, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria o výmere 738 m², parc.č. 183/3, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria o výmere 102 m², parc.č. 184/2, druh pozemku - záhrady o výmere 43 m² a parc.č. 185/2, druh pozemku - záhrady o výmere 258 m²,

b) k stavbe - rodinnému domu so súp.č. XXX, postavenom na parc. č. 183/3

(ďalej len „Nehuteľnosti“). Záložné právo odporcu k Nehuteľnostiam zriadené na základe Záložnej zmluvy vzniklo vkladom do katastra nehnuteľností povoleným Správou katastra Martin pod č. V 2491/08 dňa 05.08.2008.

Navrhovatelia svoj úverový záväzok zo Zmluvy o úvere riadne a včas nesplácali, pričom do omeškania so splácaním sa dostali už v roku 2011 a od začiatku roku 2012 (s výnimkou jednej hotovostnej platba na zníženie tohto záväzku zo dňa 15.08.2012 vo výške 500,- €) nesplácali svoj záväzok vôbec. Toto preukazujeme výkazom Prehľad o transakciách na úverovom účte od 12.11.2011 do 11.10.2013 k číslu úveru XXXXXXXXXX poskytnutému na základe Zmluvy o úvere, výpismi z úveru č. XXXXXXXXXX z obdobia od 21.05.2008 do 31.12.2013 a Prehľadom o transakciách na úverovom účte č. 352904812 od 01.01.2014 do 04.04.2014.

Odporca opakovane písomne vyzýval navrhovateľov na úhradu omeškaných splátok (posledná písomná výzva zo dňa 04.02.2013 upozorňovala na omeškanie so splácaním 369 dní), pričom navrhovatelia opakovane prisľubovali odporcovi úhradu omeškaných splátok alebo celého záväzku zo Zmluvy o úvere, avšak nikdy k takémuto kroku reálne nepristúpili.

Dňa 11.04.2013 odporca v súlade so Zmluvou o úvere z dôvodu omeškania so splácaním úveru, ktoré predstavovalo de facto absolútne nesplácanie úveru v trvaní viac než jeden rok, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverovej pohľadávky zo Zmluvy o úvere.

Listami zo dňa 05.06.2013 označenými ako Oznámenie o výkone záložného práva odoslaným navrhovateľom dňa 05.06.2013 odporca navrhovateľom v súlade s ust. § 151I ods. 1 OZ oznámil začatie výkonu záložného práva k Nehuteľnostiam na základe Záložnej zmluvy. Listom zo dňa 05.06.2013 označeným ako Oznámenie o začatí výkonu záložného práva odoslaným Správe katastra Martin dňa 05.06.2013 zároveň odporca oznámil začatie výkonu záložného práva Správe katastra Martin, ktorá začatie výkonu vyznačila na príslušnom LV, na ktorom sú zapísané Nehuteľnosti.

Mailom zo dňa 18.09.2013 požiadala navrhovateľka v rade 2/ odporcu o vyčíslenie zostatku pohľadávky zo Zmluvy o úvere ku dňu 04.10.2013 s uvedením odôvodnenia, že dňa 04.10.2013 bude úver vyplatený. Odporca následne obratom mailom zo dňa 19.09.2013 zaslal navrhovateľom požadované vyčíslenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere aj s uvedením spôsobu úhrady (číslo účtu a platobné údaje). Pohľadávka zo Zmluvy o úvere napriek prisľubu nebola uhradená ani v časti. Popísanú mailovú komunikáciu v listinnej podobe prikladáme ako dôkaz. Pritom si dovoľujeme upozorniť na skutočnosť, že už 26.09.2013 (t.j. osem dní od zaslania predmetnej žiadosti, sedem dní od obdržania odpovede) podali navrhovatelia v označenej právnej veci tunajšiemu súdu žalobu a návrh na vydanie predbežného opatrenia. Mailovú žiadosť navrhovateľov o umožnenie vyplatenia úveru zo Zmluvy o úvere ku dňu 04.10.2013 v spojení s následným okamžitým podaním žaloby voči odporcovi tunajšiemu súdu nemožno hodnotiť inak ako konanie, ktorým došlo k zavádzaniu odporcu zo strany navrhovateľov.

Žalobný návrh navrhovateľov v označenej právnej veci je určovacou žalobou podľa ust. § 80 písm. c) OSP, ktorej podmienkou úspešnosti ex lege musí byť existencia naliehavého právneho záujmu navrhovateľov na konkrétnom určovacom petite, t.j. v tomto prípade na určení neplatnosti Zmluvy o úvere aj Záložnej zmluvy.

Ako sme uviedli v Odvolaní odporcu zo dňa 18.10.2013 proti Uzneseniu Okresného súdu Martin zo dňa 30.09.2013 č.k. 5C/238/2013-60 máme za to, že žalobný nárok v časti určenia neplatnosti Záložnej zmluvy nemôže byť považovaný za osvedčený z dôvodu jednoznačného nedostatku naliehavého právneho záujmu na takomto určení.

Navrhovatelia pritom vo svojom žalobnom návrhu svoj naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Zmluvy o úvere aj Záložnej zmluvy odôvodňujú iba poukázaním na to, že odporca sa domáhal výkonu svojho záložného práva k Nehnuteľnostiam zriadeného na základe Záložnej zmluvy./

V zmysle § 151a Občianskeho zákonníka: „Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.“ Z akcesorickej povahy záložného práva vyplýva, že je vždy viazané na existenciu zabezpečovanej pohľadávky. Ak pohľadávka, ktorá bola zabezpečená záložným právom, zanikne, zaniká aj záložné právo.

V Časti I. Záložnej zmluvy, na základe ktorého bolo zriadené záložné právo k Nehnuteľnostiam, je ako pohľadávka, ktorú zabezpečuje záložné právo okrem pohľadávky zo Zmluvy o úvere uvedená aj pohľadávka a jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá vznikne, resp. vznikla v dôsledku alebo v súvislosti s plnením odporcu ako záložného veriteľa navrhovateľom ako dlžníkom bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

Z uvedeného vyplýva, že ani v prílohe, ak by súd v rozhodnutí vo veci samej určil, že Zmluva o úvere je neplatná, takáto skutočnosť, resp. rozhodnutie súdu by neznamenalo ani (i) zánik pohľadávky (trval by záväzok navrhovateľov na vrátenie bezdôvodného obohatenia odporcovi, ktoré by predstavovalo prijatý úver z hypoteticky neplatnej Zmluvy o úvere) a ani (ii) zánik záložného práva. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodnutie vo veci samej o určení neplatnosti Zmluvy o úvere sa žiadnym spôsobom nemôže dotknúť existencie záložného práva k Nehnuteľnostiam.

Odporca má za to, že navrhovatelia nemajú naliehavý právny záujem na určovanom petite žalobného návrhu na určení neplatnosti Záložnej zmluvy, ktorého vydanie žiadajú.

Takýto právny názor v otázke posúdenia existencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti záložnej zmluvy v obdobnom prípade zaujal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v Uznesení zo dňa 25.02.2009 sp.zn. 4Cdo/89/2007.

Vzhľadom k vyššie uvedenému nemôže byť daný naliehavý právny záujem navrhovateľov na určení neplatnosti Záložnej zmluvy, ktorého sa v petite svojho žalobného návrhu v tomto konaní domáhajú.

K tvrdeniu navrhovateľov, že výkon záložného práva predstavuje drastický, neodôvodnený a nadmerný zásah do práv navrhovateľov ako vlastníkov Nehnuteľností si dovoľujeme uviesť, že výkon záložného práva je plne v súlade s platnou slovenskou legislatívou, pričom navrhovatelia, ako záložcovia, v Záložnej zmluve výslovne potvrdili, že ak pohľadávka nebude riadne a včas splácaná, odporca oprávnený začať výkon záložného práva, v rámci ktorého uspokojí svoju pohľadávku zo Zmluvy o úvere z výťažku z predaja zálohu (Nehnuteľnosti), a to spôsobom dohodnutým vo Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s..

Navrhovatelia taktiež v žalobnom návrhu upozorňujú na skutočnosť, že hodnota Nehnuteľností prevyšuje hodnotu úveru. K tomuto si dovoľujeme poukázať na znenie § 151m ods. 10 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „Ak výťažok z predaja zálohu prevyšuje zabezpečenú pohľadávku, záložný veriteľ je povinný vydať záložcovi bez zbytočného odkladu hodnotu výťažku z predaja, ktorá prevyšuje zabezpečenú pohľadávku po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva“.

Navrhovatelia v celom obsahu žaloby opierajú dôvody neplatnosti o domnienku, že Zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Všetky základné porušenia a neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré navrhovatelia vytýkajú ako aj všetky smernice ES, rozhodnutia Európskeho súdneho dvora a všeobecných súdov, na ktoré navrhovatelia pritom odkazujú, sa týkajú zmlúv o spotrebiteľských úveroch. Právnu úpravu spotrebiteľských úverov platnú a účinnú v Slovenskej republike obsahuje zákon o spotrebiteľských úveroch (ktorý zároveň inkorporoval smernice ES o spotrebiteľských úveroch, ktoré nemajú v členskom štáte ES priamu účinnosť). Pritom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere aj Záložnej zmluvy a v čase poskytnutia úveru navrhovateľom na základe Zmluvy o úvere, t.j. dňa 26.05.2008, bol účinný zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. S účinnosťou od roku 2010 bol pôvodný zákon o spotrebiteľských úveroch nahradený novou právnou úpravou zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý je so zmenami účinný do dnešného dňa.

Podľa ust § 2 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere a Záložnej zmluvy:

„Zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.
- b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku,
- d) na základe ktorých sa neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou,
- e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR: ak je na rovnaký účel uzatvorených viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.
- f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach. “
Zmluva o úvere je nesporne zmluvou o poskytnutí úverového financovania bývania, t.j. úver s účelom nadobudnutia alebo zachovania vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, ktorý je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti (Nehnuteľnosti) na základe Záložnej zmluvy, ktorého splatnosť je dlhšia ako desať rokov a výška vyššia ako 20.000,- EUR.

S ohľadom k uvedenému máme za to, že na Zmluvu o úvere a Záložnú zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia právnej úpravy spotrebiteľských úverov, a to tak vnútroštátnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj prostredníctvom tohto zákona smernice ES týkajúcej sa regulácie spotrebiteľských úverov. Z rovnakých dôvodov sa na Zmluvu o úvere a Záložnú zmluvu nemôžu vzťahovať ani navrhovateľmi uvádzané rozhodnutia súdov v súdnych sporoch, ktorých predmetom boli spotrebiteľské úvery (navyše išlo o spotrebiteľské úvery poskytnuté nebankovými spoločnosťami), ani rozhodnutia Európskeho súdneho dvora vo veciach spotrebiteľských úverov.

Na základe tejto argumentácie môžeme jednoznačne vylúčiť, že by chýbajúce RPMN k Zmluve o úvere, ktorá nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, mohlo byť dôvodom neplatnosti Zmluvy o úvere.

Navrhovatelia v žalobe taktiež poukázali na údajné obohatenie odporcu v podobe spracovateľského poplatku a poplatku za vedenie úverového účtu, ktorými podľa tvrdenia navrhovateľov zaťažil odporca navrhovateľov za plnenie, ktoré navrhovateľom nikdy nebolo poskytnuté, alebo slúži výlučne potrebám odporcu. K uvedeným tvrdeniam si dovoľujeme uviesť nasledovné stanovisko k obom účtovaným poplatkom:

a) poplatok za vedenie úverového účtu (t.j. poplatok za správu úveru v zmysle Zmluvy o úvere)

Navrhovateľom boli poskytované konkrétne služby, ktoré vykonáva po dobu trvania zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere (s čím súvisí tiež reálna náhrada nákladov odporcu, ktoré v súvislosti s vedením úverového účtu vznikajú), najmä:

- zasielanie výpisu z úverového účtu - najmenej 1x ročne podrobný výpis z úverového účtu

-sprístupnenie úverového účtu cez elektronickú službu Internetbanking - klient v prípade záujmu môže sledovať aktuálny zostatok úveru, výšku splátky, overiť si výšku úrokovej sadzby, overiť si zaplatenie splátky

-administratívne úkony ohľadne vykonávania inkasa a aj opakovanej realizácie inkasa

-klient dostáva potvrdenia na vyžiadanie (napr. o uhradení záväzku, o platobnej disciplíne),

-klient má možnosť využitia služby sporotel, t.j. možnosť využitia infolinky

-klient má možnosť využívať servis na obchodnom mieste banky.

Všetky tieto služby sú poskytované klientom v súhrne ako balíček za jeden poplatok a žiadna z uvedených služieb nie je samostatne splatnená.

Okrem služieb uvedených vyššie odporca pri správe úverového vzťahu vykonáva množstvo rôznych administratívnych úkonov vyplývajúcich z platnej legislatívy - sledovanie rizikovosti klienta, sledovanie jeho platobnej disciplíny, archivovanie dokumentácie, následná kontrola účelu poskytnutia úveru a s tým súvisiaca tvorba, udržiavanie a inovácie technických systémov, vedenie databáz, tvorba analýz pre poskytovanie informácií klientom a Národnej banke Slovenska a mnohé ďalšie úkony, ktoré vytvárajú následné mzdové a ostatné náklady a technologicky nevyhnutné ostatné priame a nepriame náklady.

Uvedené služby, ktoré poskytol odporca navrhovateľom nie sú zohľadnené vo výške úrokovej sadzby úveru, pretože tá predstavuje len cenu za poskytnutie finančných prostriedkov (cenu peňazí). Cenu za poskytovanie vyššie uvedených služieb predstavuje poplatok za správu úveru. Popri poskytovaní a sprostredkovaní úveru je teda súčasťou podnikateľskej činnosti banky pri poskytovaní úverov aj následná správa úveru. Nejedná sa teda o žiadnu vedľajšiu činnosť. Poplatok za správu úveru sa preto týka hlavného predmetu plnenia.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že poplatok za správu úveru vyjadruje cenu za plnenia odporcu spojené s úverom, je súčasťou celkovej ceny za poskytnutie bankového produktu, týka sa hlavného predmetu plnenia, je primeraný, je za ním poskytovanie reálnych služieb a plnení, a je dojednaný a vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne.

Domnievame sa na základe vyššie uvedeného, že dojednanie o poplatku za správu úveru, nemožno jednak považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a na strane druhej, že dojednanie o poplatku za správu úveru je v danom prípade aj vylúčené zo súdneho prieskumu spotrebiteľskej ochrany.

b) spracovateľský poplatok

Právo banky požadovať od dlžníka úhradu spracovateľského poplatku za výkon bankových činností je v bankovej praxi štandardné a obvyklé nielen v podmienkach Slovenskej republiky, ale v celej Európskej únii. Dávame pritom do pozornosti, že na rozdiel od niektorých iných bánk členských štátov Európskej únie (napr. bánk v Nemecku) odporca nežiadal od navrhovateľov pred uzatvorením Úverovej zmluvy úhradu nákladov spojených s konzultačnou či poradenskou činnosťou.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka „Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.“

Dohoda o „provízií“ za poskytnutie úveru môže byť v zmysle citovaného ustanovenia platným dojednaním zmluvných strán iba v prípade, ak je poskytovanie úverov predmetom podnikania veriteľa Odporca má v predmete podnikania poskytovanie úverov, preto je splnená aj táto zákonná podmienka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

Zákaz prieskumu takýchto podmienok súdom je obsiahnutý tiež v článku 4 ods. 2 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993, o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého platí, že posúdenie neprimeranej povahy podmienok sa netýka ani definície predmetu plnenia podľa zmluvy, ani primeranosti ceny a odmeny na strane jednej, ani služieb alebo tovaru dodávaných výmenou na strane druhej.

Navrhovatelia v žalobe opakovane namietajú podľa ich tvrdenia nekalé postupy odporcu pri započítavaní splátky úveru. Zmluvný vzťah medzi navrhovateľmi a odporcom, založený

Zmluvou o úvere, je v zmysle ustanovenia § 261 odsek 6 písm. d) Obchodného zákonníka, absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, čo znamená, že tento právny vzťah, bez ohľadu na povahu zmluvných strán, t.j. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ, alebo nie, podlieha právnej úprave obsiahnutej v tretej časti Obchodného zákonníka Obligátorne sa naň uplatní právna úprava Obchodného zákonníka ako lex specialis ku všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku.

Podľa ustanovenia § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka „pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.“

Na základe vyššie uvedeného má odporca za to, že dojednanie o poradí započítania splátok nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neodporuje ani neobchádza zákon a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi a ani s poctivým obchodným stykom.

Odporca mal za to, že v prípade, ak by sa navrhovatelia s obsahom zmlúv a Všeobecných obchodných podmienok a Úverových podmienok neoboznámili a nesúhlasili s nimi, Zmluvu o úvere a Záložnú zmluvu by nepodpisovali.

Súd na pojednávaní konanom dňa 7.5.2015 pojednával v neprítomnosti navrhovateľov v rade 1/ s ich súhlasom. Na uvedenom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom zástupcu odporcu a listinnými dokladmi:

- Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.5.2008
- Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 26.5.2008
- Dodatkom k Zmluve o úvere zo dňa 26.6.2009
- Návrhom na vklad záložného práva zo dňa 27.5.2008
- Výpisom z listu vlastníctva Č.. XXX k.ú. Ď., okres Martin
- Oznámením o dobrovoľnej dražba
- Prehľadom o transakciách na úverovom účte od 12.11.2011 do 11.10.2013
- Poslednou výzvou na zaplatenie omeškaných splátok úveru zo dňa 4.2.2013 doručenou obom navrhovateľom s potvrdením o prevzatí zásielky
- Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11.4.2013 doručenom navrhovateľom s potvrdením o prevzatí zásielky
- Oznámením o výkone záložného práva podľa § 151 L ods. 1 Občianskeho zákonníka zo dňa 5.6.2013
- Oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 5.6.2013
- emailovou komunikáciou medzi navrhovateľmi a odporcom 18.9.2013 a 19.9.2013
- pripojeným požadovaným vyčíslením pohľadávky zo Zmluvy o úvere ku dňu 4.10.2013.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava skutkovej a právnej argumentácie uvedenej vo vyjadrení k návrhu. Podľa jeho názoru, návrh mal jednoznačne účelový charakter, pretože navrhovatelia až do úplne záverečnej fázy nikdy v priebehu celého zmluvného vzťahu nespochybňovali ani nenamietali žiadnu náležitosť uzatvorených zmlúv. Neurobili tak ani pri uzavretí zmlúv a to ani vtedy, keď im na základe týchto zmlúv boli poskytnuté finančné prostriedky a následne niekoľko rokov síce nepravidelne, ale plnili svoje záväzky z uzavretých zmlúv. Nenamietali neplatnosť zmlúv ani vtedy, keď im banka vyšla v ústrety v tom, že za určité prechodné obdobie im znížila výšku splátok úverového vzťahu a k spochybneniu zmlúv pristúpili až v okamihu, keď banka v nadväznosti na dlhotrvajúce neplnenie ich povinností z úverového vzťahu pristúpila k zosplatneniu úverovej pohľadávky a k začatiu výkonu záložného práva. Za rozhodujúci moment z hľadiska neopodstatnenosti návrhu považoval absenciu naliehavého právneho záujmu v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. s poukazom na to, že navrhovatelia sa domáhajú určenia neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere, Záložnej zmluvy a Mandátnej zmluvy, ktorá je vtelená do listiny so Záložnou zmluvou. Na takomto určení podľa odporcu nemôžu mať navrhovatelia žiadny právny záujem. Navrhovatelia sa nedomáhajú určenia existencie právneho vzťahu, nedomáhajú sa ani určenie existencie svojho záväzku alebo prípadne výšky svojho záväzku z úverovej zmluvy, za týchto okolností mal odporca za to, že ani prípadné určenie neplatnosti zmlúv nemôže nijakým spôsobom odstrániť spornosť a pochybnosť vo vzájomnom vzťahu medzi účastníkmi konania, čo je základná požiadavka určovacej žaloby z hľadiska jej preventívneho účelu. Jedná sa tak v podstate iba o akademický spor, na ktorý by potom nevyhnutne museli nadväzovať ďalšie, ktoré by dali vzniknúť ďalším sporným otázkam v podobe, aký je rozsah záväzku z hľadiska bezdôvodného obohatenia, prípadne ešte aj nejakých iných nárokov, ktoré by mohli na strane navrhovateľov vzniknúť. Osobitne výrazná je táto skutočnosť pri Záložnej zmluve, ktorej neplatnosti sa navrhovatelia domáhajú v konaní so zreteľom na to, že podľa výslovnéj úpravy Záložnej zmluvy, záložné právo ňou zriadené zabezpečuje pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia pre prípad, že by Zmluva o splátkovom úvere bola z akéhokoľvek dôvodu neplatná. O to viac nemôžu mať navrhovatelia naliehavý právny záujem na jej určení, pretože aj v hypotetickom prípade určenia neplatnosti celej zmluvy o úvere by Záložná zmluva bola stále platná a zabezpečovala by spomenutú

pohľadávku z bezdôvodného obohatenia. Z meritórneho hľadiska rozhodujúcim momentom je to, že navrhovatelia sa domáhajú určenia neplatnosti uzavretých zmlúv ako celku a ich argumentácia o tom, že z týchto dôvodov, ktoré sú v návrhu uvedené zmätočne a nezrozumiteľne nemôže obstať argumentácia s poukazom na ustanovenia § 53 ods. 5 a § 41 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa má vždy uprednostniť taký prístup alebo taký výklad, ktorý činí neplatnou len časť uzavretých zmlúv alebo časť uskutočnených právnych úkonov a nie teda ich neplatnosť ako celok. Tento záver vyplýva aj z ustanovenia článku 6 ods. 1 smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej sa navrhovatelia na mnohých miestach dovolávajú, kde takisto aj na úrovni komunitárneho práva, na úrovni práva Európskej únie bol jednoznačne sformulovaný záver, že má byť za každých okolností, ak je to možné, bez neprijateľných podmienok zachovaná platnosť zmluvy, opačný výklad by bol dokonca v neprospech spotrebiteľa. To znamená, bez toho, aby bolo potrebné sa zaoberať jednotlivými tvrdeniami a argumentmi žaloby, podľa názoru odporcu nemôže obstať žalobný návrh, ktorý smeruje a cieľi k určeniu neplatnosti uzavretých zmlúv ako celku.

Ani jeden argument a tvrdenia návrhu sa netýkali podstatných náležitostí uzavretých zmlúv, či už o úvere alebo záložnej, alebo mandátnej zmluvy, ale len vedľajších náležitostí, či sa už jedná o úroky alebo nejaké iné povinnosti, ktoré vyplývajú z týchto zmlúv.

Tvrdené skutočnosti však nemôžu viesť k záveru o neplatnosti zmlúv ako celku. Aj rozhodnutie, na ktoré poukázali v návrhu bolo rozhodnuté tak, že pristúpilo sa k záveru o tom, že neplatná je celá zmluva len vtedy, ak závažnými dôvodmi boli postihnuté podstatné náležitosti uzavretých zmlúv, ale tomuto v tomto prípade tak nie je.

Odporca poukázal na to, že uzavretá zmluva nepodlieha zákonu o spotrebiteľských úveroch so zreteľom na čas jej uzavretia, nakoľko svojím účelom smerovala k nadobudnutiu a udržaniu nehnuteľností a jej výška prevyšovala vtedajšiu hranicu pre to, aby mohla byť posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere.

V konaní bolo nesporné, že účastníci konania uzavreli dňa 26.5.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v znení Dodatku č. 1 zo dňa 26.9.2009, na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľom peňažné prostriedky vo forme úveru vo výške 650.000,00 Sk (21.576,05 Eur). Úverové financovanie poskytnuté navrhovateľom na základe Zmluvy o úvere bolo dojednané ako „ÚverPLUS na bývanie“ zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, ktorého účelom bolo nadobudnutie a zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam alebo výstavba nehnuteľnosti so splatnosťou 13, t.j. viac než 10 rokov. Pri uzavretí Zmluvy o úvere na zabezpečenie pohľadávky odporcu voči navrhovateľom zo Zmluvy o úvere, odporca ako záložný veriteľ a navrhovatelia ako záložcovia uzavreli dňa 26.5.2008 Zmluvu o zriadení záložného práva a Mandátnu zmluvu, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo odporcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve navrhovateľov nachádzajúcich sa v k.ú. Ď., obec Ď., okres Martin zapísaných na K. Č.. XXX.

Navrhovatelia úverový záväzok zo Zmluvy o úvere riadne a včas nesplácali, dostali sa do omeškania už v roku 2011, následne v roku 2012, kedy už svoj záväzok vôbec nesplácali. Odporca dňa 11.4.2013 v súlade so Zmluvou o úvere s dôvodu omeškania so splácaním úveru, ktoré predstavovalo de facto absolútne nesplácanie úveru v trvaní viac než 1 rok, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverovej pohľadávky zo Zmluvy o úvere.

Úverová zmluva bola uzavretá dňa 26.5.2008 v čase, kedy bol účinný zákon č. 258/2001 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch. S účinnosťou od roku 2010 bol pôvodný zákon o spotrebiteľských úveroch nahradený novou právnou úpravou zákonom č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmlúv sa zákon nevzťahoval na zmluvy

a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

e) o poskytnutí úveru dohodnutý v Sk zodpovedajúcej 200,00 Eur a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcej 20.000,00 Eur ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považujem za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 ods. 3 Zákona č. 129/2010 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie sú

a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu

- b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti
- c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako 10 rokov
- d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam alebo výstavba nehnuteľnosti
- e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmene a) až d).

Uvedená Zmluva o úvere je teda nesporne zmluvou o poskytnutí úverového financovania bývania, t.j. úver za účelom nadobudnutia alebo zachovania vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, ktorý je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti na základe Záložnej zmluvy, ktorej splatnosť je dlhšia ako 10 rokov a výška vyššia ako 20.000,00 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že na Zmluvu o úvere a Záložnú zmluvu sa nevzťahujú ustanovenia právnej úpravy spotrebiteľských úverov, tak ako tým argumentovali navrhovatelia.

Podstatným pre posúdenie nároku navrhovateľov bola podľa názoru súdu tá skutočnosť, že okrem právnej úpravy tvrdenej navrhovateľmi, ktorá sa nevzťahuje na daný právny nárok, navrhovatelia nepreukázali naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmlúv, pretože v súlade s ustanovením § 80 písm. c) O.s.p. by prípadným aj vyhovením návrhu navrhovateľom sa neodstránil sporný stav vo veci, pretože nebola by ustálená výška plnenia vyplývajúceho zo Zmluvy o splátkovom úvere a takisto by nebola odstránená spornosť vo vzťahu k Záložnej zmluve, ktorá obsahovala aj ustanovenia týkajúce sa skutočnosti, že záložné právo ňou zriadené zabezpečuje aj pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia pre prípad, že by Zmluva o splátkovom úvere bola z akéhokoľvek dôvodu neplatná.

Na základe takto vykonaného dokazovania s poukazom na skutkový a právny záver súd z a m i e t o l návrh navrhovateľom v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal v konaní úspech priznal uplatnenú náhradu trov konania, spočívajúce v zaplatenom súdom poplatku vo výške 33,00 € za odvolanie zo dňa 18.10.2013 proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia a trov právneho zastúpenia vo výške 494,21 €.

Trovy právneho zastúpenia boli priznané v súlade § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Zb. zákonov, kedy základná sadzba tarifnej odmeny bez DPH bola 64,53 €. Trovy právneho zastúpenia boli priznané za tieto úkony právnej služby: prevzatie veci 14.12.2014, vyjadrenie zo dňa 19.1.2015, účasť na pojednávaní dňa 17.5.2015, režijný paušál bol priznaný za úkon v roku 2014 8,04 € a za rok 2015 dvakrát 8,39 €. Tarifná odmena bola priznaná vo výške 232,32 € vrátane DPH a režijný paušál 29,79 € vrátane DPH. Náhrada cestovných výdavkov priznaná za účasť na pojednávaní 7.5.2015 25,66 € s DPH = 30,79 €. Náhrada za stratu času na pojednávaní 7.5.2015 za 12 polhodín 167,76 € bez DPH, s DPH 201,31 €. Náhrada cestovných výdavkov bola priznaná podľa predloženého cestovného lístka z Košíc do Vrútok a späť. Celkové trovy konania vo výške 527,21 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.